

kunne komme med bare nogle bud på, hvad det er, man vil.

Jeg kan forstå, at man diskuterer rapporten af 24. august, og det er da gode tegn. Jeg havde ellers forstået, at der er en række socialdemokrater, der tager afstand fra centrale elementer i den rapport, men man diskuterer den altså stadig væk.

Det er, hvad vi kan få at vide. Det er, hvad landets for tiden største parti har at byde offentligheden med hensyn til sine bud på den arbejdsmarkedspolitik, som bliver et hovedtema under efterårets forhandlinger. Det er for sølle, må jeg sige til hr. Jan Petersen.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg synes, det er ganske flot af en konservativ ordfører at sige, at det, Socialdemokratiet vil, og det, Socialdemokratiet har præsteret på det arbejdsmarkedspolitiske område, er for sølle, når man erindrer, hvilken arbejdsmarkedspolitik vi overtog, og hvor beskedne instrumenterne og valgmulighederne var, og hvor beskedent udgangspunktet for at kunne begive sig ind i en vækstperiode var. Derfor har vi måttet lave det om, og derfor har vi ændret arbejdsmarkedspolitikken, og hr. Knud Erik Kirkegaard skal gerne få et program.

Men jeg kan da føje til min afsløring af hemmelighederne, at vi mener, at tilbudene til de ledige skal rykkes frem, og at vi mener, at det er altafgørende, at de mennesker, der er ledige, og de mennesker, der skal skifte job, er kvalificerede til de nye job, så vi på den måde undgår flaskehalse.

Jeg ved ikke, om det rækker, men jeg er lige ved at sige, at hr. Knud Erik Kirkegaard kan få et betydelig bedre grundlag at debattere det på, også med hensyn til de socialdemokratiske positioner, når det aktuelle udspil er lavet.

Til hr. Bendt Bendtsen vil jeg blot sige, at der er tale om budgetteknik, og at de rammer, der skal gælde for politiet efter 1999, aftales i 1999, og at der er helt åbent for drøftelser også med De Konservative om det.

Og så er der fru Henriette Kjær, som mener, at kommunaftalen ikke er nok. Men jeg talte om amtsaftalen, for det er amterne, der er sygehusejere, og jeg skal blot citere fra amtsaftalen:

»Parterne er enige om de langsigtede mål for organiseringen af arbejdstilrettelæggelsen, der er opstillet nedenfor, og om at sammenholde den faktiske udvikling med målene. Parterne er

enige om i løbet af efteråret 1998 at foretage en kortlægning af den nuværende organisering med henblik på at drøfte tilpasningen til de langsigtede mål.«

Det er instrumentvalget. Det er partnerskabet med amterne og herunder de midler, der er i amtsaftalen, som er vores vej.

Det er muligt, at fru Henriette Kjær har en anden dagsorden, som er at skaffe landet nogle nye sygehusejere, men det er ikke vores dagsorden. Fru Henriette Kjær kan jo også studere diverse amter i landet og se, at der er variation i mulighederne for at gøre noget ved det. Det amt, jeg forstår fru Henriette Kjær selv er valgt i, er jo et af dem, som allerede har gennemført en del strukturtilpasninger, der gør, at dets sygehusvæsen vist ikke er så ringe endda.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Regeringens CO₂-politik er brudt sammen på trafikområdet. Regeringen er gået i sort. Alligevel fastholder den socialdemokratiske ordfører, hr. Jan Petersen, at CO₂-politikken opretholdes.

Jeg spørger hr. Jan Petersen: Hvad hedder den sektor, der skal give sit bidrag til, at regeringens CO₂-politik opretholdes, selv om den er gået i sort på trafikområdet? Med hvilke redskaber vil man opfylde CO₂-målsætningen, når man går i sort på trafikområdet? Jeg venter spændt på svaret.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg skulle da gerne give regeringen lidt tid til at opfylde løfterne, hvis den så bare begyndte med denne finanslov, men det gør den jo ikke. Der sker ingenting, tværtom går det den forkerte vej. Der skæres på overførselsindkomsterne, der skæres på uddannelserne, og aftalen med kommunerne gør, at der i øjeblikket fyres folk i kommunerne, og at man ikke kan opfylde løfterne over for børnene, over for de ældre, over for de syge. Det går den forkerte vej.

Samtidig med at regeringen svigter egne valgløfter, mener den, at der er råd til at give skattelettelser til aktieejerne, til bankerne, til A.P. Møller, og det er det, jeg synes er så horribelt af en socialdemokratisk regering. De halvanden milliard kroner, der med denne finanslov fosser ud af statskassen til erhvervslivet, var nok til at dække nettoudgiften ved at ansætte 10.000 hjemmehjælpere og sikre alle